

[Peter Ravn.]

70 pct. af medlemstilskuddet. For det andet er efter min opfattelse formuerne et dårligt kriterium at anvende ved tilskudsberegningerne, fordi de altid vil svinge efter kontingentets størrelse og efter ledigheden i faget.

Lad mig for øvrigt i denne forbindelse slå en rød streg under det, jeg sagde ved første behandling: at formuerne er mindre i dag set i forhold til den udbetalte understøttelse end i 1930erne. Men der er vel også grund til at gøre opmærksom på, at disse formuer er oparbejdet i henhold til den gældende lov og på opfordring fra det offentlige. Det er de offentlige tilsynsmyndigheder, der gang på gang har henstillet til kasserne at samle sig reserver til eventuelle dårlige tider. Det ville være højst uheldigt at belønne de kasser, der har fulgt henstillingen, ved nu at give dem mindre tilskud. Resultatet måtte blive, at ingen kasser i fremtiden ville være interesseret i en opsparing; de måtte tilrettelægge en kontingentpolitik, så de kunne klare dagen og vejen uden nogen større opsparing, som kun ville medføre, at de ville blive ramt netop af disse tilskudsregler. Vi går nu over til et system, så at ingen kasser kan foretage en opsparing af statens midler. Al fremtidig opsparing må ske over kontingentet, og jeg tror, man her har fundet en rimelig og naturlig løsning på spørgsmålet.

Må jeg så i nogle slutbemærkninger sige, at nødvendigheden af denne lovændring er blevet stærkt understreget netop i de sidste dage ved den skrivelse, der foreligger, og hvori der gøres opmærksom på, at Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse inden længe er tømt, og at den, hvis der ikke træffes en eller anden ordning, simpelt hen må standse sine udbetalinger. Jeg ved godt, man vil sige, at det er der intet nyt i; det er den samme situation, som denne kasse har befundet sig i mange gange tidligere, og den er blevet klaret ved forskud fra statskassen. Situationen er dog ikke den samme. Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er i den mest kritiske situation, den måske nogen sinde har været i. Refusionen sker normalt bagud, så den udbetales omkring 1. november hvert år, og det er også rigtigt, at man tidligere har måttet have dette forskud udbetalt på et tidligere tidspunkt. Men nu nærmer man sig stærkt det tidspunkt, da den må hæve alt, hvad den har til gode i næste

regnskabsår. Jeg kan illustrere det med et enkelt tal. Indtil 4. februar i år har Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse hævet 71 mill. kr. i forskud. Den har for øjeblikket en ny ansøgning liggende om a conto-udbetaling, og inden 1. april vil den have hævet praktisk talt alt, hvad den har til gode næste år. Denne tilstand kan ikke opretholdes. Denne lovændring klarer imidlertid arbejdsmændenes problemer og mange andre. På mit partis vegne anbefaler jeg lovforslaget.

Må jeg så gøre et par enkelte bemærkninger om de ændringsforslag, der er stillet. Der er stillet to ændringsforslag i udvalgsbetænkningen. Det ene er af rent teknisk karakter og går ud på, at der gives arbejdsdirektøren i forbindelse med arbejdsnævnet bemyndigelse til at fastsætte de som følge af fortsættelseskassernes bortfald nødvendiggjorte overgangsbestemmelser. Lovforslaget betyder jo både administrative og betydelige økonomiske ændringer for arbejdsledelseskasserne, og det er derfor naturligt, at arbejdsdirektøren får de nødvendige beføjelser, så han sammen med arbejdsnævnet kan skabe den blidest mulige overgang til nyordningen.

Det andet ændringsforslag er stillet af det radikale venstres repræsentant i udvalget, det ærede medlem hr. Aage Fogh, og går ud på at sløjfe tilføjelsen til lovens § 15, stk. 9. Efter de hidtidige regler bliver brændselshjælpen udbetalt efter 40 dages ledighed. Den foreslåede bestemmelse gik ud på, at hjælpen kunne udbetales med halvdelen af beløbet efter 20 dages ledighed. Det er meget vanskeligt at beregne, hvad den nye bestemmelse ville koste i penge. Hvis en virkelig opgørelse skulle foretages, skulle hver kasse tælle op, hvor mange af dens medlemmer der havde en ledighed på 20 dage siden 1. oktober, og selv i så fald ville regnestykket være usikkert. På grund af denne usikkerhed og de udgifter, der vil følge med forslagets gennemførelse, har det radikale venstres repræsentant stillet sit ændringsforslag, og det er tiltrådt af et flertal i udvalget og af socialministeren.

Som mit partis ordfører vil jeg føje til, at vi gerne havde set denne bestemmelse gennemført. Under tidligere behandlinger af arbejdsledelseskasselovgivningen i det høje ting har jeg rejst dette spørgsmål, og jeg